

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0101/2009

25.2.2009

*****III**

SPRAWOZDANIE

w sprawie zatwierdzonego przez komitet pojedynczy wspólnego tekstu dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej podstawowe zasady regulujące postępowanie dochodzeniowe w sprawie wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywy 1999/35/WE i 2002/59/WE
(PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))

Delegacja Parlamentu Europejskiego do komitetu pojedynczego

Przewodnicząca delegacji: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou
Sprawozdawca: Jaromír Kohlíček

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
większość oddanych głosów
- **I Procedura współpracy (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- **II Procedura współpracy (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub
wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- *** Procedura zgody
*większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem
przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w
art. 7 Traktatu UE*
- ***I Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie)
większość oddanych głosów
- ***II Procedura współdecyzji (drugie czytanie)
*większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko
wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by
odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
- ***III Procedura współdecyzji (trzecie czytanie)
większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
PROCEDURA	11

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zatwierdzonego przez komitet pojednawczy wspólnego tekstu dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej podstawowe zasady regulujące postępowanie dochodzeniowe w sprawie wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywy 1999/35/WE i 2002/59/WE (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009 – 2005/0240(COD))

(Procedura współdecyzji: trzecie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny tekst zatwierdzony przez komitet pojednawczy (PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2009),
 - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu¹ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2005)0590)
 - uwzględniając własne stanowisko w drugim czytaniu² w sprawie wspólnego stanowiska Rady³,
 - uwzględniając opinię wydaną przez Komisję w sprawie poprawek Parlamentu do wspólnego stanowiska (COM(2008)0827)⁴,
 - uwzględniając art. 251 ust. 5 traktatu WE,
 - uwzględniając art. 65 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie delegacji PE do komitetu pojednawczego (A6-0101/2009),
1. zatwierdza wspólny projekt;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu zgodnie z art. 254 ust. 1 Traktatu WE;
 3. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do zlecenia, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji legislacyjnej Radzie i Komisji.

¹ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 546.

² Teksty przyjęte w dniu 24.9.2008, P6_TA(2008)0444.

³ Dz.U. C 184 E z 22.7.2008, str. 23.

⁴ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

UZASADNIENIE

I. Kontekst

I.1 Trzeci pakiet morski

Pod koniec 2005 r. Komisja zaproponowała trzeci pakiet morski (znany także jako pakiet Erika III). Pakiet ten był kontynuacją pakietów Erika I i II, które opracowano w związku z katastrofą statku Erika w 1999 r. na Atlantyku u wybrzeży Francji. Związany jest on również z rezolucją Parlamentu z dnia 21 kwietnia 2004 r., której projekt sporządziła Komisja tymczasowa ds. poprawy bezpieczeństwa na morzu (MARE) po wypadku tankowca Prestige w 2002 r.

Ogólnym celem trzeciego pakietu morskiego jest dalsze wzmocnienie istniejącego prawodawstwa UE w zakresie bezpieczeństwa oraz transpozycja ważniejszych instrumentów międzynarodowych do prawa wspólnotowego. Siedem propozycji zawartych w pakiecie ma na celu zapobieganie wypadkom (poprzez podniesienie jakości europejskich bander, dokonanie przeglądu prawodawstwa w dziedzinie państwowej kontroli portowej i monitorowania ruchu statków oraz poprzez poprawę przepisów odnoszących się do towarzystw klasyfikacyjnych), a także zapewnienie skutecznego reagowania w razie wypadku (poprzez rozwinięcie zharmonizowanych ram dochodzeń powypadkowych, wprowadzenie przepisów dotyczących odszkodowań dla pasażerów w razie wypadku i wprowadzenie przepisów dotyczących odpowiedzialności właścicieli statków w połączeniu z obowiązkowym systemem ubezpieczeń).

I.2 Niniejszy wniosek

W dniu 23 listopada 2005 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej podstawowe zasady regulujące postępowanie dochodzeniowe w sprawie wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywy 1999/35/WE i 2002/59/WE. Podobnie jak pozostałe wnioski dotyczące trzeciego pakietu morskiego niniejszy wniosek zawiera zalecenia opracowane przez komisję MARE, która była szczególnie zaniepokojona bardzo wolnymi postępami dochodzeń po wypadku tankowca Prestige. Podstawowym celem omawianego wniosku jest ustalenie jasnych i wiążących wytycznych na szczeblu unijnym w zakresie sposobu prowadzenia dochodzeń technicznych dotyczących wypadków morskich i przekazywania informacji zwrotnych, aby zapobiegać wypadkom w przyszłości. W tym celu wniosek obejmuje na przykład przepisy dotyczące obowiązku przeprowadzania dochodzeń technicznych po wypadku, statut i metody prowadzenia tego rodzaju dochodzeń, zasady w zakresie sprawozdawczości, europejską bazę danych o wypadkach morskich i zalecenia dotyczące bezpieczeństwa, które mają służyć jako informacje zwrotne na rzecz zapobiegania wypadkom w przyszłości.

II. Procedura legislacyjna przed postępowaniem pojednawczym

II. 1 Trzeci pakiet morski w pierwszym i drugim czytaniu

Parlament od początku traktował pakiet morski jako całość i z tej przyczyny poszczególne należące do pakietu wnioski były zawsze rozpatrywane łącznie. Pierwsze czytanie siedmiu wniosków odbyło się w marcu/kwietniu 2007 r. Rada osiągnęła porozumienia polityczne co

do sześciu z ośmiu wniosków (jeden wniosek został rozbity na dyrektywę i rozporządzenie) na posiedzeniach w czerwcu i listopadzie 2007 r. Dwa wnioski (w sprawie obowiązków państw bandery i w sprawie odpowiedzialności cywilnej) pozostały jednak zablokowane, ponieważ państwa członkowskie niechętnie odniosły się do przyjęcia danych przepisów na szczeblu UE. Próba odblokowania podjęta w kwietniu 2008 r. zakończyła się niepowodzeniem.

Państwa członkowskie usiłowały wywierać na Parlament presję w kierunku kontynuacji procedury legislacyjnej dotyczącej wspomnianych sześciu wniosków poprzez przekazanie wspólnych stanowisk. Parlament ostatecznie zaakceptował to podejście, aby poczynić postępy.

Po przekazaniu wspólnych stanowisk w czerwcu 2008 r. Parlament nadal wywierał jednak naciski na Radę, aby posuwała prace nad dwoma pozostałymi dokumentami (znanymi jako „brakująca dwójka”). Działanie to polegało na włączeniu w drogę poprawek zasadniczej treści tych wniosków do niektórych spośród aktów legislacyjnych pakietu.

Równolegle bez powodzenia kontynuowano negocjacje w sprawie wspomnianych sześciu wniosków w drugim czytaniu. Los „brakującej dwójki”, a także trudności związane z niektórymi wnioskami sprawiły, że postanowiono nie zawierać w drugim czytaniu porozumienia co do żadnego z wniosków. Na posiedzeniu plenarnym Parlament przywrócił swoje poprawki z pierwszego czytania do wszystkich wniosków, a także poprawki zawierające zasadniczą treść „brakującej dwójki”. Następnie sześć wniosków skierowano do postępowania pojednawczego.

II.2. Niniejszy wniosek w pierwszym i drugim czytaniu

W pierwszym czytaniu Parlament przyjął 24 poprawki obejmujące zagadnienia takie jak odróżnienie dochodzeń w sprawie wypadków od dochodzeń karnych, nieujawnianie informacji, ochrona świadków, niezależność i uprawnienia organu prowadzącego dochodzenie, udział Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu, termin rozpoczęcia dochodzeń, zapobieganie prowadzeniu dochodzeń równoległych, procedura komitetowa, sprawiedliwe traktowania marynarzy oraz mechanizmy przekazywania informacji zwrotnych. Wspólne stanowisko zawierało niewiele poprawek Parlamentu, szczególnie tych odnoszących się do procedury komitetowej. Ponadto zawierało nowe elementy takie jak ograniczenie zasięgu bardzo poważnych wypadków i bardziej elastyczna metodologia, zobowiązująca państwa członkowskie jedynie do stosowania „zasad” wspólnej metodologii.

Podobnie jak w przypadku innych wniosków negocjacje odbyły się na etapie drugiego czytania. W sprawie tego wniosku odbyły się rozmowy trójstronne, dzięki którym poczyniono pewne postępy w zakresie kwestii o mniejszym znaczeniu.

W związku z niepowodzeniem negocjacji Parlament w drugim czytaniu (dnia 24 września 2008 r.) przywrócił większość swoich poprawek z pierwszego czytania i odrzucił większość nowych elementów ze wspólnego stanowiska, gdyż miały one na celu przekształcenie dyrektywy w zwykłe niewiążące zalecenie.

III. Postępowanie pojednawcze

III.1 Trzeci pakiet morski w postępowaniu pojednawczym

W następstwie głosowania po drugim czytaniu w dniu 24 września 2008 r. i biorąc pod uwagę

wolę polityczną zakończenia procedury pojednawczej w czasie prezydencji francuskiej niezwykle szybko – w dniu 7 października 2008 r. – powołano delegację Parlamentu do komitetu pojednawczego, której przewodniczyła posłanka do PE Rodi Kratsa-Tsagaropoulou.

Jednocześnie presja wywierana przez Parlament na Radę w kwestii osiągnięcia porozumienia w sprawie „brakującej dwójki” zaczęła przynosić rezultaty. Po nieformalnym posiedzeniu Rady, na którym przedyskutowano tę sprawę w obecności przewodniczącego Komisji TRAN Paolo Costy, w dniu 9 października 2008 r. osiągnięto porozumienia polityczne w sprawie obu wniosków.

Parlament i Rada odbyły dwa posiedzenia trójstronne (dnia 4 listopada i 2 grudnia) oraz nieformalne posiedzenie w dniu 8 grudnia w sprawie najtrudniejszych kwestii do rozpatrzenia w komitecie pojednawczym, które zamknęło negocjacje. Delegacja Parlamentu odbyła dodatkowo dwa posiedzenia (5 listopada i 3 grudnia) w uzupełnieniu posiedzeń zespołu negocjacyjnego, w którego skład weszli wyjątkowo – z uwagi na rozmiar pakietu – koordynatorzy Komisji TRAN.

Porozumienie w sprawie pozostałych spornych kwestii z najtrudniejszego wniosku (p. Costy) osiągnięto w dniu 8 grudnia. Wieczorem tego dnia Parlament przekazał również prezydencji pisma potwierdzające jego gotowość do szybkiego zawarcia w drugim czytaniu porozumień w sprawie „brakującej dwójki”, umożliwiając w ten sposób Radzie przyjęcie jej dwóch wspólnych stanowisk na posiedzeniu w dniu 9 grudnia.

W komitecie pojednawczym Radę reprezentował D. Bussereau, urzędujący przewodniczący Rady i francuski sekretarz stanu ds. transportu. Komisję reprezentował A. Tajani, wiceprzewodniczący. Pokazało to po raz kolejny, że w przypadku bardzo trudnych negocjacji zaangażowanie na najwyższych szczeblach politycznych i dynamika wieczoru procedury pojednawczej mogą wpłynąć na osiągnięcie porozumienia.

Ogólny wynik procedury pojednawczej jest bardzo pozytywny dla Parlamentu. Nie tylko równoległe przyjęto „brakującą dwójkę”, ale wprowadzono też wiele zmian do tekstów uzgodnionych w procedurze pojednawczej. Udało się to głównie dzięki solidarności posłów, którzy nie dopuścili do przyjęcia jakiegokolwiek wniosku bez osiągnięcia ogólnego porozumienia w sprawie wszystkich dokumentów.

Szczególne okoliczności związane z pakietem morskim pokazały jednak, że sytuacja, w której ta sama prezydencja jest odpowiedzialna za negocjacje w drugim i trzecim czytaniu, nie jest idealna. Na poziomie COREPER przekonanie państw członkowskich przez prezydencję do dalszych wysiłków wydawało się bardzo trudne, ponieważ pod względem psychologicznym negocjacje trwały już zbyt długo. Z drugiej strony dla Parlamentu procedura pojednawcza oznaczała wejście w zupełnie nową fazę, podczas gdy w Radzie, z tą samą prezydencją, postrzegano ją jako kontynuację tego samego etapu.

III.2 Niniejszy wniosek w postępowaniu pojednawczym

Dyskusje na temat niniejszego wniosku zostały wstępnie zakończone po dwóch rozmowach trójstronnych (4 listopada i 2 grudnia) i nieformalnym posiedzeniu w dniu 13 listopada. Duże postępy poczyniono również przed wspomnianymi posiedzeniami w związku z przedstawieniem nowych propozycji przez COREPER i dzięki wymianie wniosków

kompromisowych między służbami Komisji i sprawozdawcą. Kwestia poufności dokumentacji została rozwiązana po odbyciu przez sprawozdawcę nieformalnych konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych. Zarówno Parlament jak i Rada przyjęły zalecenia inspektora.

IV. Zasadnicze punkty osiągniętego porozumienia

W trakcie postępowania pojednawczego osiągnięto kompromis w sprawie większości nierozstrzygniętych kwestii, co znacząco wzmocniło i usprawniło przepisy dyrektywy.

Zasadnicze punkty osiągniętego porozumienia to:

- **Zakres:** W związku z wycofaniem poprawek mających na celu włączenie sygnałów wzywania pomocy do zakresu omawianej dyrektywy (poprawki 3, 7, 8, 10, 14, 17, 20) Parlamentowi udało się przekonać Radę do wprowadzenia obowiązku przeprowadzania oceny wstępnej wszystkich poważnych wypadków (poprawki 9, 13, 14, 18, 28). W razie gdy organ prowadzący dochodzenie podejmuje decyzję o niepodjęciu pełnego dochodzenia dotyczącego bezpieczeństwa, odnotowuje się powody takiego postępowania, a krótki opis sytuacji wprowadzany jest do europejskiej bazy danych o wypadkach morskich. Odrzucono możliwość uproszczenia raportu z przeprowadzonego dochodzenia w sprawie poważnego wypadku.
- **Metodologia dochodzeń w sprawie wypadków** (głównie poprawka 15): Parlamentowi udało się przekonać Radę do przyjęcia założenia, zgodnie z którym praca inspektorów opiera się na wspólnej metodologii, a nie tylko na zasadach wspólnej metodologii. Było to możliwe dzięki osiągnięciu porozumienia dotyczącego określenia momentu, w którym inspektor może zacząć posługiwać się wspólną metodologią. Ustalono, iż postępowanie takie możliwe jest jedynie w szczegółowych przypadkach i zależne od pewnych warunków. Parlament wzmocnił ponadto wspólną metodologię poprzez usunięcie przepisu zobowiązującego Komisję i państwa członkowskie do opracowania wytycznych, które miałyby być stosowane przy wdrażaniu wspólnej metodologii.
- **Decyzja w sprawie dochodzenia** (głównie poprawki 16, 18, 19, 20): Początkowo Parlament zaproponował, aby na mocy decyzji Komisji unikać sytuacji, w której kilka państw członkowskich prowadziło równoległe dochodzenia w sprawie tego samego wypadku. W trakcie negocjacji Parlament zgodził się, aby w wyjątkowych i właściwie uzasadnionych przypadkach (np. ze względu na obywatelstwo ofiar, miejsce wypadku lub banderę statku) istniała możliwość prowadzenia dochodzeń równoległych. Parlamentowi udało się jednak umocnić zasadę jednego dochodzenia i utrzymać możliwość prowadzenia równoległych dochodzeń na ściśle określonych warunkach. Dodatkowo Rada przyjęła poprawkę Parlamentu dotyczącą wymogu rozpoczęcia dochodzenia w każdym przypadku nie później niż dwa miesiące po zdarzeniu.
- **Sprawiedliwe traktowanie marynarzy** (poprawki 1 i 33): Zapisano tutaj te same przepisy, które uzgodniono we wniosku p. Sterckxa dotyczącym monitorowania ruchu statków. W jednym z punktów preambuły podkreślono znaczenie sprawiedliwego traktowania marynarzy w razie wypadku dla bezpieczeństwa morskiego, a w jednym z artykułów zobowiązano państwa członkowskie do uwzględnienia odnośnych postanowień wytycznych IMO w tym zakresie.
- **Ochrona świadków/Poufność dokumentacji** (poprawki 12, 22, 23, 25): Idąc za radą Europejskiego Inspektora Ochrony Danych nadano nowe brzmienie artykułowi dotyczącemu poufności. Uściślono, że zastosowanie ma dyrektywa w sprawie ochrony

danych (dopisując również w tym celu standardowy punkt preambuły) oraz dodano nowe sformułowanie celem uzgodnienia tekstu z przepisami dotyczącymi ochrony danych i dostępu do dokumentacji. Dzięki powyższemu skreślono poprawkę 25 dotyczącą stosunków z krajami trzecimi, gdyż wymiana danych z krajami trzecimi będzie teraz podlegać przepisom dyrektywy o ochronie danych. Ponadto wprowadzono punkt preambuły odnoszący się do ochrony świadków.

- **Inne:** Wypracowano również możliwe do wspólnego zaakceptowania rozwiązania dotyczące wielu innych poprawek, takich jak na przykład kwestia przekazywania informacji i podejmowanie dalszych działań, obowiązek informowania inspektorów i organów odpowiedzialnych za niezależność dochodzeń.

V. Wniosek

W związku z tym, że osiągnięte porozumienie wykracza daleko poza to, co było możliwe na wcześniejszych etapach procedury, delegacja zaleca, by Parlament przyjął wspólny tekst w trzecim czytaniu.

PROCEDURA

Tytuł	Zatwierdzony przez komitet pojednawczy wspólny tekst dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej podstawowe zasady regulujące postępowanie dochodzeniowe w sprawie wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywy 1999/35/WE i 2002/59/WE
Odsyłacze	PE-CONS 3723/2008 – C6-0046/2008 – 2005/0240(COD)
Przewodniczący(a) delegacji: wiceprzewodniczący(a)	Rodi Kratsa-Tsagaropoulou
Komisja przedmiotowo właściwa Przewodniczący(a)	TRAN Paolo Costa
Sprawozdawca(y)	Jaromír Kohlíček
Wniosek Komisji	COM(2005)0590 - C6-0056/2006
Data pierwszego czytania w PE - Numer P	25.4.2007 P6_TA(2007)0147
Zmieniony wniosek Komisji	
Wspólne stanowisko Rady Data ogłoszenia na posiedzeniu	5721/5/2008 – C6-0226/2008 19.6.2008
Stanowisko Komisji (art. 251 ust. 2 akapit drugi tiret trzecie)	COM(2008)0206
Data drugiego czytania w PE - Numer P	24.9.2008 P6_TA(2008)0444
Opinia Komisji (art. 251 ust. 2 akapit trzeci litera c)	COM(2008)0827
Data otrzymania drugiego czytania przez Radę	10.10.2008
Data pisma Rady w sprawie niezatwierdzenia poprawek PE	27.11.2008
Posiedzenia komitetu pojednawczego	8.12.2008
Data głosowania w delegacji PE	8.12.2008
Wynik głosowania końcowego	+: 14 -: 0 0: 0
Obecni członkowie	Paolo Costa, Emanuel Jardim Fernandes, Luis de Grandes Pascual, Georg Jarzembowski, Anne E. Jensen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Rosa Miguélez Ramos, Gilles Savary, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Silvia-Adriana Țicău, Dominique Vlasto, Corien Wortmann-Kool
Obecny(i) zastępca(y)	Inés Ayala Sender, Renate Sommer
Obecny(i) zastępca(y) (art. 178 ust. 2)	
Data osiągnięcia porozumienia w komitecie pojednawczym	8.12.2008
Porozumienie poprzez wymianę pism	
Data decyzji współprzewodniczących o uzgodnieniu wspólnego projektu i przekazaniu go do PE i Rady	3.2.2009
Data złożenia	25.2.2009

Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...
---	-----

PRZEDŁUŻENIE TERMINÓW

Termin drugiego czytania w Radzie	0.0.0000
Termin powołania komitetu Instytucja wnioskująca - data	0.0.0000 [Rada] – 0.0.0000
Termin ukończenia prac w Komitecie Instytucja wnioskująca - data	3.2.2009 PE – 19.1.2009
Termin przyjęcia aktu Instytucja wnioskująca - data	0.0.0000 [Rada] – 0.0.0000